

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЧЕРНІВЕЦЬКА МІСЬКА РАДА
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ КНТЕУ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ШТЕФАНА ЧЕЛ МАРЕ (М. СУЧАВА, РУМУНІЯ)
ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ, МЕНЕДЖМЕНТУ, ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
(М. БРАТІСЛАВА, СЛОВАЧЧИНА)
ЛОДЗИНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (М. ЛОДЗЬ, ПОЛЬЩА)
СТАРОПОЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (М. КЕЛЬЦЕ, ПОЛЬЩА)
БІЛОРУСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПОЖИВЧОЇ
КООПЕРАЦІЇ (М. ГОМЕЛЬ, БІЛОРУСЬ)
УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ (М. КАТОВІЦЕ, ПОЛЬЩА)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР ЕКОНОМІЧНОГО ПОСТУПУ РЕГІОНУ (до 50-річчя ЧТЕІ КНТЕУ)

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**Чернівці
26-27 травня 2016 року**

УДК 332.122
ББК 65.048
Є 24

**Європейський вибір економічного поступу регіону :
матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Чернівці,
26-27 травня 2016 р. – Чернівці: ЧТЕІ КНТЕУ, 2016. – 280 с.**

Розвиток вітчизняної економіки здійснюється в умовах впливу взаємопов'язаних процесів, зумовлених специфікою сучасного стану функціонування національного господарства, політико-правовими факторами його формування, інтеграцією України у глобальний економічний простір.

Глобалізація відкриває перед людством значні можливості у розширенні обміну товарами, послугами, інформацією, технологіями та капіталом, взаємодії в гуманітарній сфері, духовному збагаченні особистості, вивченні корисного досвіду інших європейських країн у сфері регіонального управління інтеграційними процесами.

У збірнику розглянуто актуальні питання, що стосуються реалій і перспектив європейського вибору України, як невід'ємної складової її подальшого розвитку. У цьому контексті висвітлюються проблеми транскордонної співпраці у стратегічному розвитку регіону, перспективи соціально-економічного розвитку регіонів в умовах євроінтеграції, теоретичні та практичні аспекти регіонального розвитку туристичної галузі, фінансово-кредитної та банківської систем регіонів, розглянуто стан та проблеми розвитку вищої освіти в умовах євроінтеграційних процесів та ін.

Розраховано на науковців, фахівців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, які цікавляться зазначеними питаннями.

Відповідальні за випуск: *Р.В.Кравчук;*
К.Ю.Афоніна

Коректор: *Н.С.Савельєва*

Роботи публікуються в авторській редакції

Відповідальність за достовірність фактів, статистичної інформації, власних імен, цитат та інших відомостей, наданих у рукописах, несуть автори публікацій.

© ЧТЕІ КНТЕУ, 2016

Підписано до друку 11.05.2016 р.

планованому відрізку часу. При цьому враховуються результати виконання попередніх планів, вивчаються тенденції розвитку економіки підприємства, виявляються і враховуються додаткові резерви виробництва [1, с.18].

Аналіз господарської діяльності є засобом не тільки обґрунтування планів, а й контролю за їх виконанням. Планування починається і закінчується аналізом результатів діяльності підприємства. Аналіз господарської діяльності дозволяє підвищити рівень планування, зробити його науково обґрунтованим. Велика роль відводиться аналізу в справі визначення й використання резервів підвищення ефективності виробництва. Він сприяє ощадливому використанню ресурсів, виявленню і впровадженню передового досвіду, наукової організації праці, нової техніки і технології виробництва, попередженню зайвих витрат і т.д.

Таким чином, аналіз господарської діяльності є важливим елементом в системі управління виробництвом, дієвим засобом виявлення внутрішньогосподарських резервів, основою розробки науково обґрунтованих планів і управлінських рішень. Роль аналізу як засобу управління виробництвом з кожним роком зростає. Це обумовлено різними обставинами. По-перше, необхідністю неухильного підвищення ефективності виробництва у зв'язку зі зростанням дефіциту і вартості сировини, підвищенням науко- і капіталомісткості виробництва. По-друге, відходом від адміністративної системи управління і поступовим переходом до ринкових відносин. По-третє, створенням нових форм господарювання у зв'язку з роздержавленням економіки, приватизацією підприємств та іншими заходами економічних реформ.

У цих умовах керівник підприємства не може розраховувати тільки на свою інтуїцію. Управлінські рішення і дії сьогодні повинні бути науково обґрунтованими, мотивованими, оптимальними, заснованими на точних розрахунках, глибокому і всебічному економічному аналізі. Жоден організаційний, технічний та технологічний процес не має здійснюватися до тих пір, поки не обґрунтована його економічна доцільність. Недооцінка ролі аналізу господарської діяльності, помилки в планах і управлінських діях в сучасних умовах приносять відчутних втрат. І навпаки, ті підприємства, чие керівництво серйозно ставиться до аналізу господарської діяльності, мають гарні результати та високу економічну ефективність.

Список використаних джерел:

1. Савицкая Г. В. Анализ хозяйственной деятельности : учебник / Г. В. Савицкая. – 2-е изд., испр. и доп. – Минск : РИПО, 2012. – 367 с.
2. Сіменко І. В. Аналіз господарської діяльності : навчальний посібник / І. В. Сіменко, Т. Д. Косова. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 384 с.

Конон Багрій, к.е.н., Ірина Адамова, к.е.н.,
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ, м. Чернівці

ВИКОРИСТАННЯ АНАЛІТИЧНИХ ПРОЦЕДУР НА РІЗНИХ СТАДІЯХ АУДИТУ

Аналітичні процедури можуть застосовуватися аудитором протягом усієї перевірки, тому конкретні цілі їх застосування залежать від того, на якій

стадії аудиту вони здійснюються. На стадії попереднього планування до укладання договору на проведення аудиторської перевірки аналітична процедура полягає в експрес-аналізі звітності суб'єкта господарювання. Її мета – виявити помилкові суми конкретних статей звітності, нетипові співвідношення між ними, вивчення статей звітності в динаміці, розрахунок основних фінансових показників, які дають можливість оцінити фінансовий стан підприємства і зробити висновок про можливість підприємства продовжити роботу в майбутньому. Загальний експрес-аналіз є підґрунтям для складання плану аудиторської перевірки і для здійснення її програми.

На етапі планування аналітичні процедури застосовуються для розуміння діяльності підприємства, виявлення потенційних критичних ділянок аудиту і більш точного визначення рівня аудиторського ризику.

Основна мета застосування аналітичних процедур на стадії планування – попереднє діагностування наявності або відсутності даних фінансової звітності про ті факти господарської діяльності, які визначають сферу потенційного ризику і потребують особливої уваги з боку аудитора. Аналітичні процедури дозволяють визначити особливості бізнесу, виявити факти діяльності, в результаті яких може бути спотворена фінансова звітність, що, в свою чергу, буде скорочувати число детальних аудиторських процедур, дасть загальну оцінку становища економічного суб'єкта і перспектив безперервності його діяльності [1, с.416].

На етапі планування з метою винесення попереднього судження про ступінь надійності системи бухгалтерського обліку і внутрішнього контролю підприємства застосовуються аналітичні процедури переважно якісного характеру, що дозволяють оцінювати:

- відповідність систем контролю специфіці і масштабам діяльності;
- адекватність організаційної структури з урахуванням розміру і ступеня складності бізнесу підприємства;
- стан кадрової політики;
- рівень організаційної структури бухгалтерської служби;
- правомірність застосування тієї чи іншої системи оподаткування;
- технічні і методичні аспекти ведення бухгалтерського обліку та порядку складання фінансової звітності [2, с.73].

Поряд з якісними аналітичними процедурами для оцінки окремих засобів контролю можуть бути використані кількісні. Наприклад, визначення питомої ваги сумнівної дебіторської заборгованості в її загальному обсязі, встановлення співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості можуть служити характеристиками стану розрахунків з дебіторами і кредиторами.

Основні аналітичні процедури на стадії планування аудиту пов'язані з аналізом власне фінансової звітності клієнта за аналізований період. До них відносяться: горизонтальний та вертикальний аналіз показників фінансової звітності, аналіз відносних коефіцієнтів і перехресна перевірка кореспондуючих показників звітності.

Під час основної аудиторської перевірки аналітичні процедури можуть застосовуватися поряд з іншими аудиторськими процедурами та є одним із

способів скорочення обсягу аудиторських процедур. Так, якщо аудитор вже перевіряв підприємство протягом декількох років і йому відомо, що протягом усього періоду воно мало стабільні результати фінансово-господарської діяльності, то з'являється можливість аналізувати підсумкові показники, а не детально вивчати первинні документи. Крім того, в ході перевірки аналітичні процедури застосовують щодо деяких дрібних витрат: канцелярських витрат, телефонних розмов, ймовірності спотворення даних тощо. Якщо в результаті застосування аналітичних процедур не виявлено незвичайних відхилень від очікуваних результатів, то можна припустити, що в цьому сегменті аудиту істотних помилок немає, і застосовувати детальні процедури, по суті, немає необхідності. Це дозволяє скоротити обсяг вибірки. На порядок застосування аналітичних процедур на основному етапі аудиту впливають такі фактори: цілі виконання аналітичних процедур і ступінь, в якому можна покладатися на їхні результати; особливості підприємства, що перевіряється; наявність інформації фінансового і нефінансового характеру; достовірність наявної інформації; знання, отримані аудитором під час попередніх аудитів; розуміння аудитором типових проблем, які служили причиною для зауважень і внесення коригувань у фінансову звітність, та ін.

На завершальному етапі перевірки аналітичні процедури застосовуються:

1) для виявлення можливих похибок аудиту, тобто для остаточної перевірки наявності у звітності суттєвих викривлень або інших фінансових проблем;

2) для оцінки безперервності діяльності підприємства при підготовці ним звітності на найближчу перспективу [2, с.112].

Для реалізації першого аспекту аналітичні процедури полягають в оглядовій перевірці фінансової інформації. Висновки, зроблені за результатами таких процедур, повинні підтвердити висновки, зроблені під час перевірки окремих статей фінансової звітності. У тому випадку, якщо на підставі проведених аудиторських процедур в аудитора виникають сумніви в реалізації принципу безперервності функціонування, він повинен зробити запит управлінському персоналу, щоб отримати відповідь на питання, які заходи будуть прийняті в майбутньому для підтримки фінансового стану підприємства.

Список використаних джерел:

1. Петрик О. А. Аудит : підручник / О. А. Петрик. – К. : КНЕУ, 2015. – 498 с.
2. Подольский В. И. Аудит : учебник / В. И. Подольский, А. А. Савин. – М. : Юрайт, 2011. – 605 с.

Татьяна Винокурова,

УО «Белорусский торгово-экономический университет
потребительской кооперации», г. Гомель, Республика Беларусь

ОЦЕНКА ВЛИЯНИЯ ОТЛОЖЕННЫХ НАЛОГОВ НА ФИНАНСОВОЕ СОСТОЯНИЕ ОРГАНИЗАЦИИ

В рамках текущего анализа налогов предлагаем оценивать влияние отложенных налогов на финансовое состояние организации на основании следующих неравенств: